

ULUSAL SERVET OVALARIMIZDAN SONRA ŞİMDİ DE KIYILARIMIZ MI?

Prof. Dr. İlyas YILMAZER

Y.Y.Ü. EĞİTİM - ENERJİ – DEPREM – ULAŞIM (EDU) ULUSAL ÇALIŞMA GRUBU

1. GİRİŞ

SAV 2003 Yılığında “Çağdaş Kentleşme Sorunları ve Çözümleri” konulu yazımıza yer verdiğiniz için ulusal servet ovalarımızı ve verimli heyelan (yer kayması) alanlarımızın yeniden tarıma kazandırılması konusunda kamuoyundan tam destek aldık.

Depremlerin kayada değil, sulu toprak zeminlerde yıktığını geniş çevrelere anlatabildik. Sayenizde çok sayıda kurum ve kuruluştan konferans isteği geldi. Severeğine yerine getirmeye çalıştık. Yurttaşlıktan çok bir insanlık görevi bildik.

Bu arada yaşadığımız depremler de bizleri doğrulayıp daha geniş kitlelere ulaşma olanağı elde ettik. Örneğin, Kaş depremi yüzlerce kilometre uzaktaki Konya ovasındakilere geceyi dışarıda geçirtti, kayadaki Kaşlıları değil. Hakkari depreminden Yüksekova'nın ovalık kesimi, yüzlerce kilometre uzaktaki Erciş'in Sulu Mahallesi ve 8000 yıl önce oluşan dev buzul kaymaları (verimli sulu tarım alanı) üzerine kurulan yapılar olumsuz yönde etkilendi.

Bütün bunlardan ders çıkarmayan tek makam ilgili bakanlıklar oldu. Bunlar anayasal suç (Madde 43-46 ve 168) işleyerek yine tarım alanlarını imara açmayı sürdürdüler. Hatta daha da ileri giderek tarım alanları ve birinci sınıf ovalara kurulan yapılara imar affi çıkartmak üzere (1.03.2005).

SAV'ın yadsınılamaz katkısıyla; ekmeğ tekneğimiz ve soframız olan ovalarımız ile verimli tarım topraklarımızı korumakta ve geri kazanmakta büyük adımlar atmıştık. Tam o sırada (03.10.2004 tarihinde) Deprem Şurası (?) talihsiz açıklamasını yaptı.

- (1) “Ülkenin %96'sı deprem tehlikesi altında” diyerek ve
- (2) Deprem zararlarının %10'u zeminden ve %90'ı yapıdan yanıltıcı önermesini yaparak;
 - (a) Düzce, İzmir, İstanbul, Ankara, Elazığ, Erzurum, Bursa, Van, Konya, Malatya, Adana, Mersin, Erzincan, Batman, Amasya, Bolu, Kayseri ve benzeri bütün yerleşim birimlerinde olduğu gibi ulusal servet ovaların talan ve katledilmesi ile
 - (b) canlarımızın ve mallarımızın yok olmasına [bilmeyerek (?)] ön ayak olmaktadır.

Çünkü;

- (1) Anadolu Depremleri ulusal servet ovaların dışında yıkım yapmadı ve yapmayacak da. Gıda ambarımız bu ovaların ülke yüzölçümüne oranı %5 gibi küçük bir rakamdır. Oysa yapılaşmaya uygun alan, yapılaşmaya gereksinimin tam 56 katıdır. Kocaeli depremi, hemen bitişikteki Kocaeli yamaçlarını değil, yüzlerce kilometre uzaktaki ovaları yıktı. Tamamen kırmızı gösterilen Ege Bölgesi ovaları ve diğer ovaların dışında binlerce yıllık yapılar dimdik ayakta dururlar.
- (2) Bingöl Depremi ulusal servet ovalarda yıktı. *Ancağ Depremi 8. günü gerçek (?) deprem profesörü diye nitelendirilen 2'si Türk 9 Amerikalı geldi. Dediler ki, Bingöl Ovalarında zemin sorunu yoktur. “Sorun yapılardadır” diyerek zehirlerini kustular.* Bunun üzerine, tüm uyarılara karşın, yine 146 okul yıkıldığı ulusal servet ovalarda yapıldı. Bu engerek ve çıyanları lütfen tanıyın. Gün; birlik ve beraberlik günüdür.
- (3) Üniversitelere sızmış birkaç vatan haini, ulusal servetleri yok etme seferberliğinde doğu ve batı emperyalizmiyle işbirliği halindedirler. Ankara'nın 4 içme suyu barajının üzerinden kanser yapan

kimyasalları başkentliye içirecek şekilde ve 80 km'den daha uzun otoyol geçirilmesine ÇED raporunu verenler de aynı işbirlikçilerdir. **Bu yolun 250 km'si Kuzey Anadolu Fayı boyunca yerleştirilmiştir.** Karayolları Genel Müdürlüğü'nden de bunların kimler olduğu öğrenilebilir.

- (4) Ulusal servet Gölcük Ovasında (alttan ısıtılmalı ve beslemeli doğal seralarda) her türlü uyarılara karşın, işlenen cinayet sonucu yapılan Ford fabrikasından daha sağlam bina yapılamaz. **(a) Bina tek katlıydı. (b) Çelik yapımdı. (c) Binlerce metre tül kazık üzerine oturtulmuştu. Sonuç:** Kocaeli depremindedir; fabrika ve çevresi 2.6 m gömülerek deniz seviyesine inmiştir. Buna karşın, çevresindeki geri kalan ovalar da, bugün hâlâ teker teker katledilmektedir.
- (5) **Son fakat en önemlisi; JAPONYA kandırmacası (Kelin ilacı olsa başına sürerdi örneği):** Marmara depreminden yaklaşık 100 kat daha az enerji çıkaran Japonya Kobe depremi (1995);
- (a) Deprem günü ovada 6 500 can aldı.
- (b) Ağır yaralı: 28 000, hafif yaralı: 54 545. **Yıkılan konut sayısı:** 140 000, Ağır hasarlı bina: 73 8450,
- (c) Sadece devletin elindeki altyapıya gelen zarar resmi rakamlara göre 150 milyar doların üzerindedir. Bu yapılar, göklere çıkardıkları Japon teknolojiyle yapılmıştı. **Zararın %100'ü yapıların ovaya yapılmış olmasındandır.** Bu yalın gerçeği; ne yazık ki bazı Deprem Şurası üyelerine ve ilgili profesörlere anlatamıyoruz. Bu, asla "BİLGİSİZLİKTEN OLAMAZ." Yorumu halkımıza bırakıyoruz.

04.10.2004 tarihli bu açıklamamız üzerine duyarlı çok sayıda kişi, kurum ve kuruluş bilgi ve/veya konferans istediler. Ülkemizin her tarafına koştuğumuz gibi, yurtdışında da bilimsel etkinliklere çağırıldık. Bunlardan birisi de Van–Erciş'te düzenlenen ve Kaymakamdan Tugay Komutanlarına kadar geniş bir katılımın sağlandığı bilimsel etkinlikti. Bu etkinliğin sonuç bildirgesi de; Cumhurbaşkanlığı, TBMM Başkanlığı aracılığıyla tüm Bakan ve Milletvekilleri, Genelkurmay Başkanlığı, Başbakanlık aracılığıyla tüm Bakanlar kurulu üyelerine, tüm üniversite rektörlükleri aracılığıyla dekanlıklara ve bölüm başkanlıklarına, TMMOB aracılığıyla tüm il ilçe örgütlerine ve diğer Sivil Toplum Örgütleri, Valilikler ile yazılı ve görsel basın aracılığıyla halkımıza ulaştırılmaya çalışıldı. Bu tarihi belgeyi değerli okuyucularımızla paylaşmak isteriz.

Deprem Şurasının 03.10.2004 tarihinde yaptığı talihsiz açıklamaya yanıtımızı, yukarıda sunulan tüm ilgililere, 04.10.2004 tarihinde gönderdik. Eğitim–Enerji–Deprem–Ulaşım (**EDU**) Ulusal Çalışma Grubumuz, dün de (20.10.2004 tarihinde) Van–Erciş'te bir bilimsel etkinlik gerçekleştirdi. Halkın hemen her kesiminden çok değerli insanlarımız katıldı. Anlaşılmış olmanın mutluluğuyla Muradiye ve Çaldıran'da teknik etkinliklerimiz sürdürdük. Yerli ve ulusal basın da oradaydı.

Veli Göçer örneği ile, 17 Ağustos'ta olduğu gibi, tüm depremlerin ulusal servet ovalarımızda (soframızda ve ekmeğimize) yıktığını anlattık. Binaların ova (toprak) alanlar dışında uluslararası tekniklerle yapılmasını açıkladık.

Suçlunun Veli Göçer'ler değil, Anayasanın 43–46 ve 168'inci maddelerini ve ilgili kıyı kanunlarını çiğneyerek imara açan devlet yetkilileri olduğunu bir kez de Erciş'te açıkladık. Çünkü, Veli Göçer'in evlerinin yıkıldığı YAL(I)OVA'da (ulusal servet kıyı ovasında) dünyanın sayılı firmalarının da evleri yıkıldı. Ama Kocaeli'nin yamaçlarındaki evler yıkılmadı. Bugün yüce adalet, Sayın Göçer'e 25 yıl ceza verdi. 3.10.2004 Deprem Şurası açıklamaları bu yargılamaya zemin oluşturdu. Yorum okuyucuya ve halkımızın vicdanına bırakılmıştır.

Dolayısıyla suçlu; yükleniciler ve mal sahipleri değil, ulusal servet ovalarımızı **dış güçlerin zorlamasıyla** yapılaşmaya açanlardır. **Örneğin; Kuzey Anadolu fayının 12 milyon senedeilmek ilmek dokuyarak, insanlık için ekmek teknesi olarak yarattığı, Adapazarı ovasının göbeğinde Toyota, Gölcük ovasının göbeğinde Ford ve benzeri fabrikaları ulusötesi kapitalistlere peşkeş çeken bazı devlet başkanları, hükümet başkanları ve bakanlarca yönetilmedik mi?**

II. derecede suçlu ise, demeye dilimiz varmıyor ama:

- (a) Anayasayı ve kıyı kanunlarını bildiği halde; bu bilim dışı işleyişe dur demeyen ve bu uyarıları duyuru (ihbar) kabul etmeyen Cumhuriyet Savcıları (*bu ulusal servetlerimizi koruma seferberliğine gönül veren savcılarımız dışında*),
- (b) Anayasanın koruyucusu ve kollayıcısı olan devlet başkanları,
- (c) Hükümet başkanları,
- (d) Bakanlar,
- (e) Bu yasaları yapan yüce organ TBMM'nin değerli üyeleri ve
- (f) Yerel yönetimler değil mi?

Bu sert uyarının yarıçapını neden bu kadar geniş tuttuk? Çünkü yıl 1944, ulusal kurumumuz MTA'nın yayın organında büyük yerbilimci Cevat Taşman'ın resmi yazısı yayınlandı. Depremlerin ovalarda yıktığını gözlemleyerek (Erzincan ve Gerede depremleri) ilgilileri resmi olarak bilgilendirdi. 1970'li yıllardan beri de, Ulusal Çalışma Grubumuz bu bilgilendirmeyi sürdürdü. Bu durum, 12 Eylül yasalarına bile yansıtıldı. Ancak, yukarıda ikinci derecede sorumlular, neden bu bilim dışı işleyişe dur diyemiyor? Ulusumuza söz veriyoruz. İki yıldan kısa bir sürede deprem–sel–yer kayması sorunlarını ulusal servete dönüştüreceğiz. Saygılarımızla.

Bir kez daha değerli okuyucularımıza seslenmek istiyoruz. Depremler soframız ve ekmek tekmemiz olan ovalarda ve sulu tarım topraklarında yıkmaktadır. Bu tarım alanlarımızı korumak için ulusal seferberliğe çağırıyoruz. Bu çağrıdan sonra tüm yurttaşların ibret alacağı ve ilgili devlet organları tarafından işlenen başka bir kıyımı burada konu edeceğiz. Yine tüm okuyucularımızdan ulusal servet kıyılarımızın korunmasında seferberlik görevine çağırıyoruz.

2. KARADENİZ KIYI KIYIM YOLU

Denizin kıyısı, denizdeki canlı yaşamın besin ve oksijen kaynağıdır. Denizdeki canlı yaşamın besin zincirinin ilk basamağı ve ilk halkası olan planktonlar; yaklaşık 50 m kıyıdan karaya ve denizin 20 m derinine kadar olan kesimde yaşam bulmaktadırlar. Bu kesim denizin kafası olarak tanımlanmaktadır. Denizdeki canlı, yaşam besinini ve oksijenini kıyıda organik ve inorganiklerin kumlara sürterek parçalanması ve oksijen almasıyla sağlar. Kıyıda hazırlanan mama öncelikle planktonlara sunulur. Açık denizdeki çok hücreli canlılara besin zincirinin ilk halkası olan planktonlar tarafından sunulur. Kıyı kıyım yoluyla da planktonlara karsinogenik maddeler (***havadan daha ağır olup kanser ve benzeri hastalıkların kaynağı olan olefin – parafin türevi kimyasallar***) sunulmaktadır. Bunlar besin değil zehir olup planktonlara doğrudan sunulmaktadır. Planktonlar da daha gelişmiş canlılara bu zehri geçirmektedirler. Hatta insanlara kadar deniz ürünleri aracılığıyla ulaşmaktadır. Utanın sömürgeci ve kıyımcılar diye haykıran Karadenizlilere kimsenin kızmaya hakkı yoktur (**Şek. 1**). Çünkü, deniz; onlara ana kucağı ve baba ocağıdır.

Şekil 1. Katledilmekte olan ulusal servetler.

Bu bağlamda defalarca bilgilendirilen ve daha sonra da uyarılan yetkililer bu kıyımlardan vazgeçmemeleri durumunda kamuoyuyla birlikte çözüme ulaşacağımızı bilmelidirler. Ulusal kurtuluş savaşı vererek dünyada ezilen uluslara örnek olmuş bir ülkenin çocukları olarak bu katliamları da durdurmaya gücümüz yeter. Yol yakinken bu kirli işlerden vazgeçilsin.

Bu bağlamda TBMM'de de girişimlerimiz sürmektedir. Bunu anayasamızın 56. maddesinin bizlere yüklediği sorumluluğun bilincinde yapıyoruz. Daha da önemlisi bu bir insanlık görevidir. Çünkü bu doğal güzelliklerimizi **atalarımızdan miras değil çocuklarımızdan ödünç aldık**. Katlederek değil; koruyarak ve geliştirerek çocuklarımıza bırakmak zorundayız.

Ulaşım Ulusal Çalışma Grubumuz 1979'dan beri sürdürdüğü bu mücadeleden çok önemli mevziler

kazanmıştır. Ancak asla yeterli değildir. Bu hükümetin başı katliama hız verin komutunu, *2004 yılında Rize'de, ilgili kıyımcı çete takımlarıyla yaptığı toplantıda*, verdi. **Oysa, 3 Kasım 2003 tarihinde sayın Ergezen'in ulusal bir tavırla aldığı ve Karayolları Genel Müdürlüğü'ne (KGM'ye) yönlendirdiği tarihi bir karar var. Tarihi belgeyi birlikte inceleyelim.**

BELGE: 3 Kasım 2003 tarihinde Bakan sayın Zeki Ergezen B.09.0ÖKM.0.00.000/93 kayıt no'lu bir yazıyı KGM'ye gönderiyor.

“Yapımı sürdürülen Karadeniz Sahil Yolu projelerinden Çayeli-Ardeşen-Hopa yolunun Ardeşen geçişinin Bölge trafik müdürlüğü ile Işıklı arasındaki 5-6 km kesimin güneye (dağ tarafına) alınarak güzergahının geçirilmesi, yapımına başlanmayan kesimlerde geçkinin deniz dolgusu yapılarak sahilden geçirilmesi yerine güneyden (dağ tarafından) geçirilmesi konusunda gerekli çalışmaların hızlandırılarak yapılmasını önemle rica ederim.” Bakan Zeki Ergezen

Ulusal Kurtuluş Savaşı vermiş, 7 işgalci düveli yenmiş ve ezilen uluslara örnek olmuş bir ulusun çocukları olan biz devrimci yurtsever aydınların bastırması üzerine; Sayın Bakan Ergezen yukarıda sunulan belgeyi tarihin sayfalarına **altın harflerle** kazıtmıştır.

Daha sonra Kürtçülük ve bölücülük yapıyor diyerek sayın bakanı hükümetin başına şikayet eden çete, deniz-dere-dağ (3D) katliamlarına hız vermiştir. Ancak bakanın alınması durumunda hükümetin tuzla-buz gibi dağılacağını gören başbakan, bakanı almak yerine, onu etkisizleştirmiştir. Bakan da, bu katliama koltuk uğruna, verdiği komutun çiğnenmesine seyirci kalarak tarih önünde yine suçlu duruma düşmüştür. Karadeniz'de dağları, bağları ve bahçeleri kaldırarak denizin doldurulmasını emredenler tarih önünde mutlaka hesap verecektir. 1979'dan beri sürdürülen ancak, 1996 yılında Kolluk güçlerine silah araç gereç alma maddesinden ihale edilen Karadeniz kıyı katliam yolu dünyada eşine benzerine rastlanmamış bir

katliam ve bir soykırım olarak sürdürülüyor. Hatta bir taraftan ihaleyi yaptıran sayın Topçu Yüce Divanda yargılanırken, diğer taraftan da bu hükümet katliama hız katmak için elinden geleni geri bırakmıyor. Bu kıyım yolu 1996 yılında 2886 sayılı ihale kanununun 89. maddesine göre ihale edildi. Başka bir anlatımla, yol olarak değil, askere silah ve araç-gereç alınması şeklinde önceden seçilmiş müteahhitlere dağıtıldı. Ulusal Kurtuluş Savaşı vermiş ve ezilen uluslara örnek olmuş bir ordunun en üst kurumu olan Genel Kurmayın hâlâ sessiz kalması da düşündürücü. Asker olarak değil, bilinçli ve yurtsever bir yurttaş olarak sesinin çıkmasını beklemek sıradan her yurttaşın da hakkı olsa gerek.

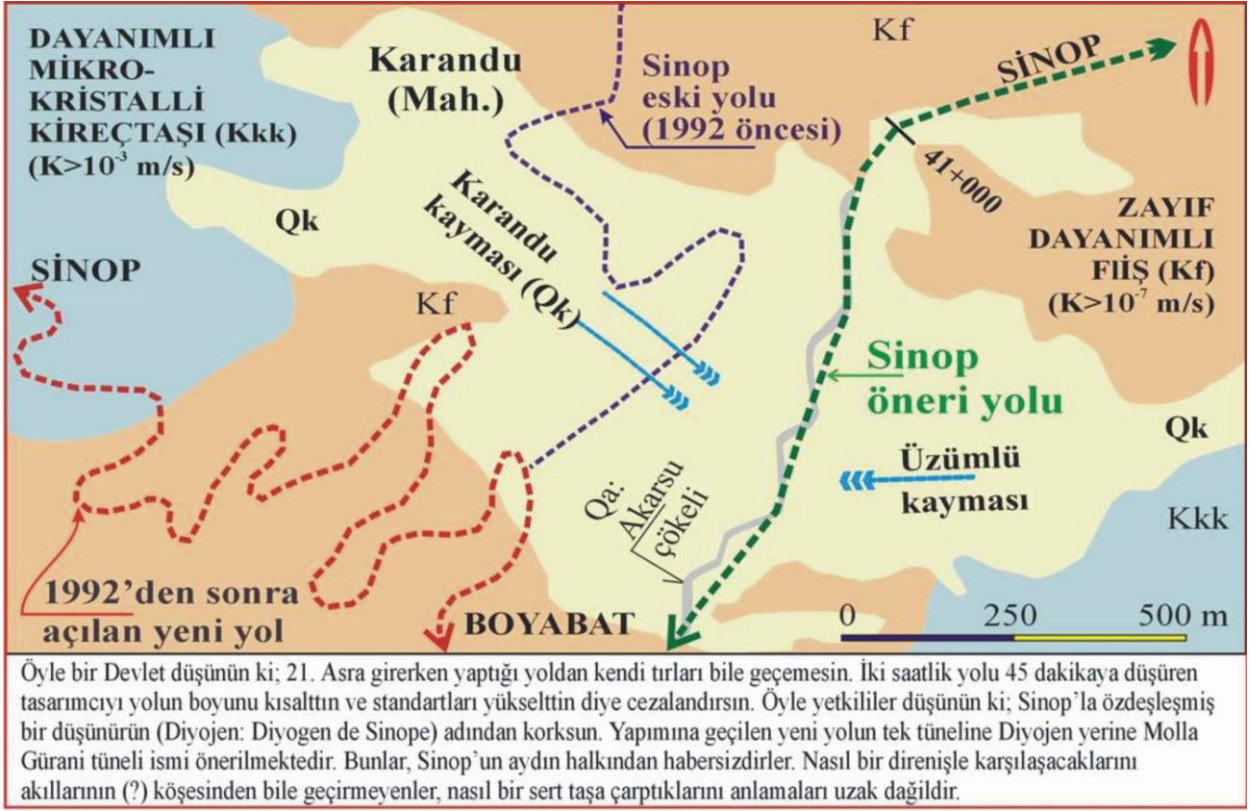
Van YYÜ Ulusal Çalışma Grubumuz tek bir kuruluş katkı beklemeden tüm Ardeşen–Fındıklı–Arhavi’de araştırma ve tasarımı gerçekleştirmiştir. Bu bağlamda tüm ilgilileri ve kamuoyunu bilgilendirerek bu 3D kıyımın durdurulması konusunda seferberliğe çağırılmıştır. Bu çağrı aşağıda köşeli parantez içerisinde burada da sunulmuştur.

[Ulusumuz üzerinde dolaştırılan karabulutlara ve saldırılara karşı durmadan uğraş veren biz sivil toplum örgütleri ve ulusal çalışma grup başkanlıklarımız; yaşamsal önem taşıyan bu yazıyı aşağıda sunulan makam ve kuruluşlara göndermeyi yurttaşlıktan çok bir insanlık görevi saymaktadır. Anayasanın 56. Maddesinde bize verilen ödev ve hakkı kullanıyoruz.

Başta Cumhurbaşkanı, TBMM, Bakanlar Kurulu, 550 milletvekilimiz, Çorum–Sinop–Kastamonu–Rize–Artvin valilikleri ve bu illere bağlı kaymakamlıklar ile belediye başkanlıkları, tüm parti başkanlıklarımız, basın kuruluşları, TMMOB-odaları, sendikalar ve sivil toplum örgütleri başta olmak üzere kamuoyu yaratacak çok sayıda kurum ve kuruluşu gönderilmiştir. Ulusumuza yapılan bu saldırıların daha iyi kavranabilmesi için; Mustafa Kemal’in “Hangi ulus vardır ki, yabancıların katkısıyla bağımsızlığını elde etmiştir? Hangi ulus vardır ki,” özdeyişlerini anımsamak yeterlidir.

Yolun boyuna göre, ne kadar kazarsan ve ne kadar doldurursan o kadar para veren ilkel ihale sistemi sadece ve sadece Türkiye’de vardır. Karadeniz kıyı katliam yolunda ve otoyollarda %1000’leri aşan keşif artışlarının altında bu yatmaktadır. Bu noktadan hareketle tüm millet vekillerimiz ve siyasi parti başkanlıklarımız başta olmak üzere tüm yurttaşlar aşağıda sunulan sorunun çözülmesinde göreve çağrılmaktadır.

Sinop – Boyabat yolunun Dranaz dağı geçişinde kamyonla 2.5 saat süren yol 40 dakikaya düşürülmüştür (**Şek. 2**). Ancak 4 senedir yeterli ödenek ayrılmadığı ve ilkel ihale sistemi nedeniyle her sene küçük bir bölümü yapılır. Ertesi seneye de, yapılanın önemli bir bölümü yıkılıp gider. Böylece aynı iş tekrar ve tekrar yapılmaktadır. Bu yolun bu sene bitmesi için 58 milyon dolara gereksinim vardır.

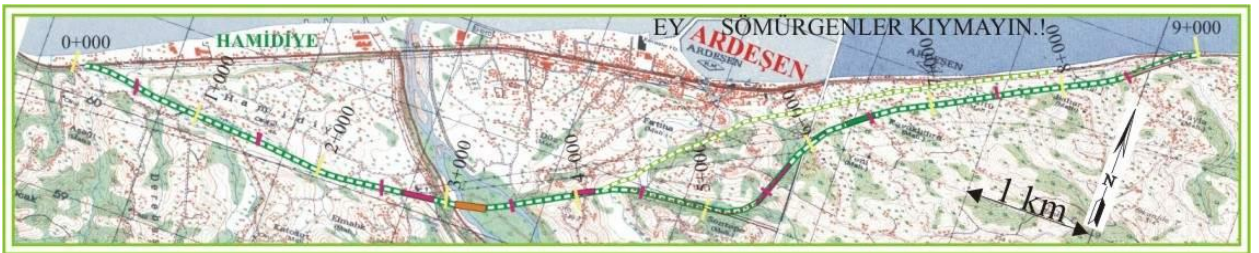

Şekil 2. İlgili kurumun engellemelerine karşı gerçekleştirilen Sinop-Boyabat yolu.

Aynı ilkel oyun Boyabat barajı altında kalan Boyabat–Kargı yolunun yeni geçişinde sürdürülmektedir. Bu yolun da bu yıl tamamlanabilmesi için 32 milyon dolara gereksinim vardır.

Sonuç ve Çözüm; Toplam 90 milyon dolara Sinop-Çorum, Çorum-Kastamonu ve Sinop-Ankara yolu yaklaşık 5 saatten 2.5 – 3.5 saate düşürülecektir. Gerekli paranın kat be kat daha fazlası Ardeşen kıyı kıyım yolundan alınabilir.

Ardeşen ve Arhavi kıyı katliam yoluna karşı içeriden (dağ tarafından) geçen ve ulusal servetlerimizi koruyan kuşaklama yolu boyunca gerekli tüm saha ve laboratuvar jeoteknik araştırmaları tamamlanmış ve projeleri 2004 yılında yapılmıştır (Şek. 3).

Şekil 3. Ardeşen kuşaklama yolu seçenekleri.

Sadece Ardeşen'de kuşaklama yolu yapılması durumunda kazanç 163 milyon dolardır. Mahkemeleri kazandığımız halde Hükümetin başının emriyle denizin katledilmesine başlanmıştır. Bu noktada şu teknik bilgiye gerek duyulabilir. Denizlerde canlı yaşamın kaynağı kıyılardır. Dalgalar; organik ve inorganikleri kıyıda kumlara sürterek denizde besin zincirinin ilk halkası olan planktonlar için mama hazırlar ve suya

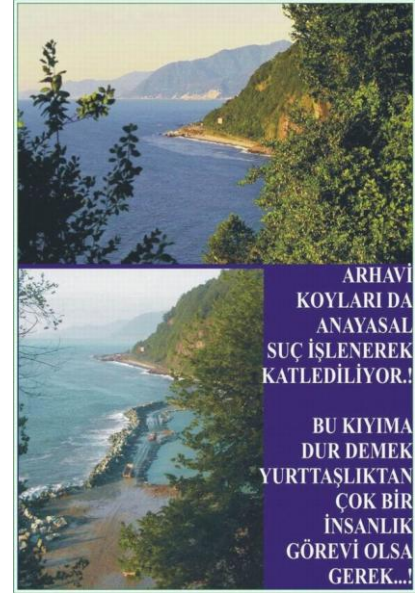
oksijen kazandırır. Başka bir anlatımla; denizdeki canlı yaşamın beslendiği ve nefes aldığı kesim kıyı şerididir. Kıyı katliam yoluyla denizin kafası boynundan kesilmektedir. Buna dur demenin yurttaşlıktan çok bir insanlık görevi olduğunu biliyoruz.

Bu bağlamda denizlerin doldurulmasının durdurulması ve sadece Ardeşen – Fındıklı - Arhavi'de kuşaklama yolu yapılması durumunda; Sinop - Çorum yolunun tamamlanması için gerekli paranın 3 katı sağlanabilecektir. Ardeşen kıyı kıyım yolundan alınacak 163 milyon doların 90 milyon doları Sinop – Çorum yoluna ve 73 milyon doları da Ilgaz dağına verdirilerek hem denizimizi kurtarmak, hem de söz konusu yolları tamamlamak zorundayız. Bu bir ulusal görevdir.

Ulusal Kurtuluş savaşı vermiş bir ulusun çocuklarına yakışır şekilde “YIL 1922 ORDULAR İLK HEDEFİNİZ AKDENİZ ve ULUSAL BAĞIMSIZLIK ile YIL 1996 MÜTEAHHİTLER İLK HEDEFİNİZ KARADENİZ ve YÜCE DİVAN” önermelerini anımsayınız. Bugün yüce divanda yargılananların suçu bir ise bunun milyon katı hükümetin başının emriyle Karadeniz'de işlenmektedir. Hem de ay yıldızlı resmi mühürler kırılıp yere fırlatılmaktadır. Ayrıntı aşağıda sunulan adreslerden alınabilir. Çok sayıda milletvekilimiz sözlü olarak da bilgilendirilmiştir. 06.01.2005 Gerekli gördüğünüz her yere göndermeniz dileğiyle esenlikler dileriz. Saygılarımızla].

İnsan olanı en çok düşündüren şey: Bir taraftan bu kıyımı başlatanları Yüce Divanda yargılayacaksınız. Diğer taraftan da, bu katliamı katlayarak yapma komutu vereceksin. Hele de Bakan Ergezen 3.11.2003'te bunun bir katliam olduğunu anlayıp denize taş atılmadan dağ tarafından geçilmesi komutunu verecek. Arkasından da kendi kararlarını çiğneyerek doldurmaya seyirci kalacak. Bu noktada Benjamin Franklin'in özdeyişini “**Akılsız sözler gibi akılsız suskunlukların da hesabını vermek zorunda kalırız.**”

Anımsatmakta yarar olabilir. Ayrıca yöneticiler bu yaptıklarının (**Şek. 4**), ertesini yıl doğa ana tarafından nasıl bozulduğunu göremiyorlar mı (**Şek. 5**)?

Şekil 4. Kumsal ve denizin katli hunharca sürdürülürken

Şekil 5. Kıyı kıyım yolunun yapımından bir yıl sonraki durumu.